

Žiga Okorn
Ljubezen proti strahu. Celica 1993-2013

Galerija Srečišče, 30. 5. – 29. 6. 2013

O slikarju in podobi

Žiga Okorn je otroštvo preživel v Stari cukrarni, eni največjih avstroogrskih rafinerij, ki je zrasla in propadla zaradi turbulenc zgodnjega kapitalizma. Tovarna, ovita v plašč klasičističnega dvorca, je s svojimi velikimi prostori, ogromnimi površinami ometa, pod katerim so se skrivale plasti prejšnjih dob, drugih življenj in usod, v odraščajočem dečku pustila velik pečat. Ne le, da je v neposredni bližini z otroško lucidnostjo začutil usodo slovenske moderne, tu je na dvorišču med otroci živelav bavitost in senca takratne jugoslovanske države v morda najbolj neposrednem dialogu. In še ena pomembna okoliščina, povezana s Cukrarno, je verjetno ključna za Žigov likovni razvoj – prisotnost in ustvarjalna naravnost slikarja Kostje Gatnika, ki je imel v obdobju Žigovega odraščanja tu atelje in stanovanje, v katerem sta živela s Kamilo Volčanšek in bila močno povezana z Okornovo družino. V tej svetli, vogalni sobi Cukrarne, je Žiga kasneje tudi sam ustvarjal.

Žiga je slikar človeških podob, ki s svojo krhkostjo in pričevalnostjo še dolgo spremljajo tistega, ki je prišel v stik z njimi. Pričujoča razstava, postavljena v Srečišču nekdanjih vojaških zaporov, ki jih je skupina Sestava uspela povzdigniti med zvezde (kakor je v svojem prispevku *Celica Superstar*, 2003, povzela Alenka Puhar), sega v čas oblikovanja ikonografije, ključne za razumevanje teh podob in v prostor, ki je utemeljil njihovo univerzalno govorico (site specific).

Čeprav se posamezni motivi pojavljajo že na Žigovih slikah iz študentskih let (*Preplet*, *Troedinost*, *Poljub*), pa je izkušnja ustvarjalnega polja – neločljivo povezana z zaupanjem v možnost preobrazbe najtemnejših in najtesnejših prostorov naše civilizacije v umetniško delo, ki bo navduševalo in ob enem poglobljalo ustvarjalno izkušnjo tako posameznika kot celote – na novo osmislila te motive in oblike in jim dala poseben in oseben pomen. Arhitekt Janko Rožič, ki prostorske arheje odkriva tudi v jeziku, govori o slikarski izkušnji obrata, ki menja pogled z vpogledom.

Žiga, ki v večletnem procesu *Podoba tvoje odprtosti* izobeša svoje nežne a dalekosežne podobe na pročelja javnih ustanov, tokrat vstopa tudi v osebne prostore. Izvirne risbe in akvareli, ki jih bo slikar slikal tudi na odprtju, so povabila posamezniku, da z ljubeznijo raztopi strah in sestopi v prostost.

V slikarstvu Žige Okorna in kiparstvu njegovega prijatelja in člana Sestave Jiřija Kočice je figura prevzela nase odgovornost ne le do meja umetnostnega, temveč do izkustva sveta – ustvarjata jih v tisti zbranosti, pogosto razvidni na avtoportretih umetnikov, ki so svojo podobo, zavrto naravnost v gledalca, podobno jamčili, da pričujejo o zgodovinskem, prostorskem ali duhovnem izkustvu, ki ga upodabljajo.

Vesna Krmelj

